

References:

1. Cryptocurrency start-up Confido disappears with \$375,000 from an ICO, and nobody can find the founders [Electronic resource] // CNBC: [site]. – Access mode: <https://www.cnn.com/2017/11/21/confido-ico-exit-scam-founders-run-away-with-375k.html>. – Name from the screen.
2. I invented the “Initial Coin Offering” in 2012 and did the first ICO in 2013 AMA! [Electronic resource] // Reddit: [site]. – Access mode: https://www.reddit.com/r/IAMA/comments/741dx1/i_invented_the_initial_coin_offering_in_2012_and/. – Name from the screen.
3. ICO Funding Report 2017 [Electronic resource] // Funderbeam: [site]. – Access mode: https://markets.funderbeam.com/reports?utm_source=data-report&utm_medium=pdf&utm_campaign=data-report. – Name from the screen.
4. Report: Tezos Founders Ask Foundation to Help Pay Legal Bills in ICO Suits [Electronic resource] // CoinDesk: [site]. – Access mode: <https://www.coindesk.com/report-tezos-founders-ask-foundation-help-pay-legal-bills-ico-suits/>. – Name from the screen.

Логвінова О.П.

*кандидат економічних наук, доцент, викладач,
Первомайський індустріально-педагогічний технікум*

ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Розвиток ринкових відносин спонукає вітчизняні підприємства до застосування сучасних засобів підвищення ефективності господарювання. Загальновизнаною є провідна роль інновацій у забезпеченні стійкого економічного розвитку окремих суб'єктів господарювання та національної економіки в цілому. Проте статистичні дані Держкомстату України свідчать про скорочення в останні роки кількості інноваційно-активних підприємств, нерівномірність їх розподілу за регіонами, галузями та видами економічної діяльності, відтік найбільш кваліфікованих кадрів за кордон та ін. [1; 4]. Це створює передумови до подальшого погіршення економічних показників діяльності підприємств, зниження їх конкурентоспроможності, призводить до посилення технологічного відставання України від розвинених країн світу та ослаблення її позицій на світовій економічній арені. Тому необхідно вивчити проблеми, що стримують інноваційний розвиток підприємств, і намітити шляхи їх подолання.

Важливим стримуючим чинником щодо активізації інноваційного розвитку вітчизняних підприємств є недостатня державна підтримка інноваційної діяльності. Недостатня дієвість більшості нормативно-правових актів у цій галузі зумовлює неможливість скористатися передбаченими в них пільгами та державним фінансуванням для здійснення інновацій. В останні роки в нашій країні видатки на науку становили 0,3–0,5% ВВП, хоча світова практика свідчить, що для забезпечення інноваційного розвитку необхідний рівень цього показника становить не менш 0,9% [3], а чинним законодавством передбачене його значення не менш 1,7% з перспективою подальшого збільшення до 3% [2].

Практика показує, що в останні роки фінансові можливості багатьох вітчизняних підприємств обмежені, тому вони не мають змоги повноцінно здійснювати інновації власним коштом, отримання банківських кредитів для фінансування інноваційних проєктів ускладнене через високі ставки відсотків, державною фінансовою підтримкою скористатися досить складно. Вітчизняні та закордонні приватні інвестори також не поспішають вкладати кошти у фінансування інновацій в Україні. За даними Державного комітету статистики України основним джерелом фінансування інновацій у 2015 р., як і в попередні роки, залишалися власні кошти підприємств. Їх сума становила 13427,0 млн. грн. або 97,2% загального обсягу витрат на інновації, тоді як коштами державного і місцевих бюджетів скористалися лише 26 підприємств (93,503 млн. грн. або 0,7%), коштами вітчизняних та іноземних інвесторів – 15 підприємств (132,9 млн. грн. або 1,0%), кредитами – 11 підприємств (113,7 млн. грн. або 0,8%). Істотно змінилася й структура джерел фінансування інноваційної діяльності: за період з 2010 по 2015 рр. частка власних джерел фінансування інновацій зросла з 59,3% до 97,2%, частка бюджетного фінансування скоротилася з 1,2% до 0,7%, частка фінансування вітчизняними та іноземними інвесторами скоротилася з 30,4% до 1,0%, частка кредитного фінансування зменшилася з 7,8% до 0,8% [4]. Отже, для забезпечення інноваційного розвитку вітчизняні підприємства потребують значних фінансових коштів, джерела яких вкрай недостатні, тому підприємства змушені фінансувати інновації майже повністю за рахунок власних коштів, або згортати інноваційну активність чи взагалі відмовлятися від інновацій.

Із загальної кількості впроваджених інноваційних видів продукції (3136) переважна більшість (2588) були новими лише для підприємства, 548 – новими тільки для ринку. Основна частка (майже 90%) інноваційно-активних підприємств виробляли продукцію, що належить до третього та четвертого технологічних укладів, а продукція останніх (п'ятого та шостого) техноукладів становить незначну частку. Це свідчить про невисокий технологічний рівень здійснюваних інновацій вітчизняних підприємств, їх непривабливість для інвесторів та відставання України у цій галузі від іноземних країн. Зі створених 98 технологій 20 було передано за межі країни, що призводить до подальшої втрати позицій країни на світовому ринку інтелектуальної власності. Нерівномірними є галузева та регіональна структури здійснюваних інновацій [1, 4, 5].

Залишається низьким рівень комерціалізації результатів наукових досліджень. Спостерігаються істотна неузгодженість зв'язків між наукою та виробництвом і повільний розвиток мережі сучасних інноваційних структур (технопарків, бізнес-інкубаторів, венчурних фондів) [1].

Сумарний індекс інновацій в Україні впродовж 2010–2014 рр. знизився з 31,6% до 29,3%, що також свідчить про зниження інноваційної активності суб'єктів господарювання та можливостей їх інноваційного розвитку [4].

Істотною перешкодою для активізації інновацій також є підвищений економічний ризик, про що вказують 38,9% опитаних керівників вітчизняних підприємств. Інноваційний ризик зумовлений множиною чинників, що поділяються на внутрішні та зовнішні щодо підприємства, мають як

об'єктивний, так і суб'єктивний характер, а також можуть взаємно підсилювати дію один одного. В останні роки посилюється дія таких чинників інноваційного ризику, як політична та економічна нестабільність, інфляційні процеси, скорочення попиту на інноваційну продукцію та його невизначеність, конкуренція й ін. [4]. Отже, необхідною умовою успішного здійснення інновацій є розробка та впровадження на підприємстві дієвої системи ризик-менеджменту.

Таким чином, незважаючи на істотні зусилля та здобутки у галузі активізації інноваційного розвитку вітчизняних підприємств, кількість проблем і стримуючих чинників у цій галузі також залишається значною. Для їх подолання необхідні значні зусилля з боку підприємств, але визначальна роль у вирішенні цих питань все ж має належати державі, яка повинна забезпечити сприятливі умови для здійснення інновацій, узгодження дій основних суб'єктів інноваційного процесу, що забезпечить передумови інноваційного розвитку підприємств та національної економіки в цілому.

Список використаних джерел:

1. Думанська І.Ю. Інноваційне оновлення промислових підприємств України: проблеми та перспективи // Причорноморські економічні студії. Вип. 9–1. 2016. С. 72–77.
2. Закон України «Про наукову і науково-технічну діяльність» Відомості Верховної Ради України. – 2016. № 3, ст. 25 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/848–19/page>.
3. Концептуальні основи стратегії розвитку промисловості України на період до 2017 року / М. Якубовський, В. Новицький, Ю. Кіндзерський // Економіка України 2007. – № 11 – С. 4–20.
4. Офіційний сайт Держкомстату України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua>.
5. Стратегія інноваційного розвитку на 2010–2020 роки в умовах глобалізаційних викликів [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://krada.gov.ua>.

Шеремет В.В., Хасанова В.О.

студентки,

Наукові керівники:

Каширнікова І.О.

кандидат економічних наук, доцент,

Щеглова О.Ю.

кандидат технічних наук, доцент,

ДВНЗ «Придніпровська державна академія будівництва та архітектури»

ЕКОНОМІКА СПІЛЬНОГО СПОЖИВАННЯ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА РОЗВИТОК СУСПІЛЬСТВА

Спільне споживання – це економічна модель, заснована на спільному використанні товарів і послуг, тобто обмін замість покупки або оренда замість володіння. Дана модель заснована на ідеї, що деяким людям зручніше платити за тимчасовий доступ до продукту, ніж володіти цим продуктом постійно.